

Още въ първы те години на свое то младенчество Венелинъ показваше пламеннѣ любовь къмъ сичко, що е Славянско, и съсъ увлеченіе ся предаваше въ разысканія по спорны вопросы на историческа та критика. При яко то тѣлесно сложеніе, той ся отличаваше съсъ атлетическо сложеніе и на духать си : голѣмъ и силенъ неговъ умъ, глубина на соображенія та, кои то съ възвышавахъ до силны поетическы восторгы, рѣдка способность да средоточва (събира) сичкыте тѣзи душевны силы върху единъ предметъ и да ся отвлекава отъ сичко, що го окружава, составлявать вътрешнѣ тѣ неговѣ физиономія. Негово то трудолюбіе и напряженно размышленіе бѣхъ удивителны. Той чувствоваше въ себе си ранне призваніе къмъ исторія тѣ и колко то ся стараяше да ся уклони отъ тойзи пѣтъ, толкова вътрешенъ гласъ го възвѣрташе къмъ него и възвѣрна го навсегда.

Въ 1825 год. той дойде въ Москвѣ съсъ петь руб. ас. (25 гроша), и вступи въ тамошніатъ Университетъ. Като знаяше основателно, освенъ древни те, главны те Европейскы языцы, *)

*) Той бѣше единъ отъ найдобры те знатогы на Латинска та словесность въ тойзи Университетъ; освенъ Француз-